

[Duetoft]

kan vi godt se er et problem, men man skal altså ikke tro, man i al evighed er fri for den slags afgifter i erhvervslivet, for det er jo noget af det, som også EF arbejder med.

Så vil jeg gerne sige tak til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, og det vil jeg, fordi hr. Peter Hansen-Nord svarede på en kort bemærkning fra mig for ikke så længe siden og sagde, at han var bekymret for, hvordan provenuet skulle bruges, og at det jo ikke var helt ligegyldigt, hvordan det skulle bruges. Den frygt havde jeg også ved førstebehandlingen, for da var både Socialdemokratiet, SF og De Radikale fremme med, at man skulle have de tre musketerers lille, egen finanskasse, og at provenuet fra CO₂-afgiften skulle gå i den kasse, hvorefter de tre partier i fællesskab skulle afgøre, hvad provenuet skulle bruges til. Jeg vil gerne sige tak til Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, fordi man har kappet forbindelsen til SF og accepteret, at der indgås en finanslovsaftale, hvor disse penge også er med, og det vil sige, at hr. Peter Hansen-Nord har haft indflydelse på, hvad pengene skal bruges til. Jeg synes da, det er helt flot, at de tre partier ikke har stået sammen dér.

Jeg vil gerne spørge i hvert fald S og De Radikale, om man også for fremtiden, når beløbene begynder at blive større, står ved, at provenuet skal bruges i forbindelse med de ganske almindelige finanslovsaftaler, der vil blive indgået. Jeg synes, det er et bemærkelsesværdigt skift fra førstebehandlingen, hvor man stod meget fast på denne lille særkasse, men man skal bestemt roses for det, og jeg mener, at hr. Peter Hansen-Nords frygt for, hvad pengene skal bruges til, er meget ubegrundet.

Jeg vil gerne sige, at vi stemmer for de ændringsforslag, der udskyder afgiften i tre måneder. Og vi undlader at stemme til de øvrige ændringsforslag. Jeg kan også sige, at når vi når til tredje behandling på fredag, agter vi at stemme imod hovedloven, men vi undlader at stemme til resten. Det sker selvfølgelig i erkendelse af, at disse følgelove er nødvendige, når man indfører afgiften, som vi i denne form er imod. Vi vil ikke forhindre de tre partier i at gennemføre følgelovgivningen, fordi det er logisk, at de skal have lov til det, men vi vil helst ikke have fingrene nede i klejnekassen, når alle slagsmålene kommer om administrationen og om, hvorvidt det nu overhovedet kan lade sig

gøre at føre dem ud i livet. Det synes vi at de tre partier selv skal have lov til at stå med ansvaret for. Men omvendt synes jeg, det ville være useriøst at stemme imod følgelovgivningen, når CO₂-afgiften er vedtaget, for enhver kan sige sig selv, at en CO₂-afgift uden følgelovgivning er langt, langt værre end én med, og derfor er et nej til følgelovene efter min opfattelse slet ikke realistisk. Så vores stemmemønster vil altså blive, at vi stemmer imod hovedloven og undlader at stemme omkring følgelovgivningen.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil gerne straks sige, at jeg synes, at hr. Duetofts indlæg, navnlig konklusionen, var yderst ræsonnabelt. Jeg kunne godt forestille mig, at visse af regeringens ordførere fik noget at tænke over her.

I øvrigt synes jeg, at hr. Duetofts bemærkninger taler til mig på den måde, at der er noget for os – Socialdemokratiet, De Radikale og SF – at forhandle med CD om. Vi skal være opmærksomme på, at dette er kun introduktionen af en miljøafgift, og der vil formentlig i de kommende år blive adskillige lejligheder til både at diskutere lovpakken og også en lang række andre miljøafgifter. Og det skulle ikke undre mig, om det bliver en diskussion, vi også kan føre med regeringspartierne på et eller andet tidspunkt. Jeg ser med glæde, at miljøministeren i et interview til Jyllands-Posten i søndags ligefrem betegnede miljøafgifter som 1990'ernes afgiftspolitik. Jeg har også set, at skatteministeren ikke er enig. Det overrasker mig ikke. Men det glæder mig, at miljøministeren har det synspunkt. Så er der i hvert fald et stort flertal i Folketinget, der vil presse på på den led.

I øvrigt skal jeg ved denne lejlighed, efter at have haft ordet ved et par korte bemærkninger, nøjes med ganske kort at konstatere, at denne lovpakke skal ses som en af bærepillerne i energihandlingsplanen Energi 2000. Ingen, som har læst denne handlingsplan, kan være i tvivl om, at omlægningen af energifgifterne som her foreslået er et væsentligt element for at nå frem til de mål, der er sat i energihandlingsplanen.

Hvad er så disse mål? Jeg tillader mig at repetere: Det er i løbet af de næste 15 år – selv om vores bruttonationalprodukt stiger – at re-